בין הדקלים

עלון קיבוץ עין המפרץ 96 שנה להיווסד הקיבוץ

עכשיו קדימה... עכשיו ימינה... אוי, נראה לי שפישלתי.

בערב יום העצמאות צפינו בחיילים צועדים וגם מצחקקים. זה לא משנה את העובדה שאנחנו גאים בכם, אתם העתיד של המדינה!

צילמה: מיה עצמון

עלון מס 16 (3417)

י"ד אייר תשפ"ו 1 מאי 2026

יום העליה על הקרקע 25/08/1938

ייסוד הקיבוץ בבת גלים 26/01/1930

הימים האביביים מפנקים אותנו במזג אוויר נעים ושעות אור ארוכות. מסביב שפע פריחה, ובתי החינוך מלאים - הילדים שבו למסגרות. הגדולים שבהם כבר נושאים עיניהם – יחד עם ההורים והמחנכים – אל חופשת הקיץ. פסטורליה. בקיבוץ נשמעים קולות הילדים, קולות כלי הרכב והמפעלים בסביבה. אין אזעקות, לא שומעים את כיפת הברזל. אבל ברקע יש מודעות לכך שמשחק השחמט העולמי נמשך, ומאוד ייתכן שנתמודד עם מערכה נוספת – אולי מצפון, אולי ממזרח. הרשתות מלאות בהסברים והשערות בנוגע למצב הגאו-פוליטי. השערה מעניינת בה נתקלתי היא שאחת ממטרותיו של טראמפ היא להמשיך ולהבטיח שהמסחר העולמי בנפט יתבצע בדולרים, ולא חלילה ביואן סיני, וכך לשמור על מעמדו של הדולר. הלוואי והייתי מבינה בזה יותר, ואז יכולתי לכתוב בעלון דברים מאוד מעניינים. אבל בעצם, העלון מעניין מאוד גם ככה:

פרידה מ**עוזי שפיר ז"ל** – עוזי הלך לעולמו, ובני משפחה וחברים מקדישים דברים לזכרו; **שמואל צימט** מסכם את פרויקט שילוט הרחובות בעין המפרץ; מה היה לנו בערב יום העצמאות – תזכורות; אגף התרבות מסכם את ימי המלחמה הלא צפויים, ואיך הצליחו הדנות לקיים אירועי תרבות כנגד כל הסיכויים. יש גם הזמנה לאירועים הקרובים; על משמעותם של מנהגיו של חג ל"ג בעומר, שיחול בשבוע הבא; וגם קולות קוראים, ברכות והזמנות.

אנו רוצים להודות שוב ל**רחלי גזית**, שמלקטת מידע ומספרת את קורות חייהם של חברי הקיבוץ ההולכים לעולמם, וגם ל**מיה עצמון**, שתמונותיה מעטרות את העלון, גם התמונה הזו מההפנינג -

אם יקרא אדם נוכרי את העלון ייווכח שאחרי המלחמה החיים ממשיכים, ובגדול.

שבת שלום,
דפי

מה קורה- (לפי סדר העמודים)

3-5	סיכום פרויקט שילוט לווייז בעין המפרץ
5	שינוי ארגוני במשתלה
6-7	ל"ג בעומר
8-12	עוזי שפיר ז"ל
13-15	פוסט זיכרון, פוסט עצמאות
15	מועדון סבבא מזמין לקונצרט
16	שיר אחד בשבוע
16-17	דרוש/ה מנהל/ת לביי"ס גוונים
18	ניקוי פרימיום במרפאת השיניים ונר זיכרון
19-20	דפיתרבות

ברכת החלמה מלאה שלוחה לכל חולינו.

לחיילינו, באשר הם, שלוחה ברכת שלום ושלווה.
שובו הביתה בשלום.

עורך: מוכה אלר, חברת מערכת: דפי עציוני.
פניות, אין להעתיק או לפרסם ללא אישור מוסדות הקיבוץ.
כתובתנו בדואר האלקטרוני: alon@ein.co.il

סיכום פרויקט שילוט רחובות בע"ה, ואפשרת תנועה בעזרת GPS (וויז)/ שמואל צימט

רקע:

ועדת תכנון בראשותי עסקה בנושא השילוט עוד לפני 2015, וקיבלה פניות חברים ובעלי תפקידים לבצע שילוט הכוונה, לעסקים בעיקר. הנושא קיבל דחיפה כאשר המועצה האזורית מטה אשר הוציאה בתאריך 18/10/2021 הוראה לכל הישובים כדלקמן: "ע"פ תיקון מס' 56 לפקודת המועצות המקומיות, הוסף סעיף 24 א'1 לפקודה, לפיו הוטלה על המועצה המקומית חובה לקרוא שמות לכל הדרכים, הרחובות, הסמטאות והכיכרות, לקביעתם במקומות בולטים, ולסימון הבניינים במספרים" (סוף ציטוט). המועצה מטילה את המשימה על הישובים בתחומה.

ו.תכנון של ע"י מינתה צוות מתנדבים (**שמואל צימט ואריה רז**) שקידם פרויקט שילוט רחובות ומספור הבתים שהכרחיים להתמצאות כללית בקיבוצינו המשגשג. הפרויקט התקדם בתאום ובקרה ע"י ו. תכנון והנה"ק. הפרויקט מגיע לסיומו בימים אלה. הנה מספר פרטים:

סיבות:

1. הקיבוץ מתבגר, נדרשת נגישות יותר מהירה לאמבולנס במצבי חרום. הכוונה בעזרת **GPS** מחישה את הגעתו ליעד.
2. היקף השטח המבונה למגורים בגידול מתמיד. קשה לאתר בתי חברים ומבני ציבור בלי עזרי התמצאות. בהתאם, גבר הצורך בהסדרת שילוט ונוהלי תנועה יעילים ובטיחותיים בדרכים מורשות ומסומנות לנסיעת רכב, לטובת תושבים, אורחים, ספקים, וטכנאים.

מה עשינו?

א. בדקנו מה בוצע בנושא לפנינו, נפגשנו עם האחראים להכנסת שילוט **GPS** בכפר מסריק וישובים כפריים נוספים.

ב. עקרונות שהנחו אותנו בהכנת תוכנית השילוט: ישולטו כבישים המיועדים לנסיעת רכב בהתאם לתוכנית התנועה המאושרת. שבילים ישולטו רק במידה ונדרש צורך הכוונה לכתובות דירות / מבני ציבור. פסלנו על הסף לציין שמות חברים על השלטים.

ג. תוכנית השמות הראשונית הועברה לבדיקת צוות מורות וגרפיקאית. קיבלנו הצעות גם מחברים ונפגשנו עם המציעות(ים). לפי המלצות: במרבית השמות בוטל ה' הקריאה, למעט כשמדובר בנושא פרטני, למשל: "כביש המגדלים" שנקרא על שם שני המגדלים שיושבים על התוואי הנ"ל. כמו כן החלפנו שמות תואר בשמות פעולה (קוטף > קטיף).

ד. קיבלנו את הרעיון לחלק שמות עם מכנה משותף לכל שכונה:
   - שכונת משמר הים כ"א קיבלה שמות של פעולות חקלאיות.
   - שכונה מזרחית קיבלה שמות ענפים וגידולים חקלאיים.
   - שכונה חדשה ליד גן התומר שתיבנה בעתיד תקבל שמות של עצי ארץ ישראל.

ה. התוכנית הסופית אושרה ע"י הנה"ק וועדת תכנון, והוצגה במשך תקופה ארוכה לידיעת החברים בחדר האוכל. גם בשלב זה קיבלנו פניות ותיקנו שמות. בסיום שלב התיקונים הצבנו את השלטים.

ו. שיטת מיספור בתים ע"פ דרישות הווייז: המספור יחל מהכניסה לדרך, ויעלה לפי כיוון הנסיעה, כאשר בצד ימין יהיה זוגי (2,4,6), ומצד שמאל אי זוגי (1,3,5).

יישום:

מטעם צוות השילוט המקומי, אני, שמואל צימט, לקחתי על עצמי בהתנדבות ללמוד את נושא עריכת המפה באפליקציה ולהכניס את פרטי מפת התנועה לאפליקציה. זה כולל הוספת כבישים, כתובות ומבני ציבור. אני נמצא תחת פיקוח של מדריך אזורי מטעם ווייז לייעוץ ופתרון בעיות. שלב זה היה מורכב, ולווה בהרבה קשיים שנבעו ממגבלות שונות, כגון מלחמות, קצב התקדמותי כעורך מפה, מספר השינויים המותר ליום, נעילה של אזורים בקיבוץ שהצריכו הליך שחרור מול ווייז, תצלום אווירי של הקיבוץ ששימש להכנסת כתובות הבתים היה בזום שגוי (שתוקן אחרי חודשים מתסכלים רבים) ועוד.... נכון להיום אני שמח לבשר כי הושלמה מלאכת ההקלדה, ומפת הווייז עם כתובות התושבים של עין המפרץ נשלמה. שכונת התומר הלא מבונה תוכנס למפה רק אחרי שיושלמו התשתיות בשכונה החדשה.

במהלך הכנסת הנתונים לאפליקציה נאלצנו לערוך התאמות שחייבו מספר שינויים ברשימת הכתובות. הרשימה עודכנה ותופץ בקרוב לציבור.

בתוכנית נשאר לבצע:

א. על כל בית מגורים/מבנה ציבורי - יותקן שלט שיכיל את מס' הבית. מיקום השלט לבית ייקבע לפי המיקום שייראה הכי טוב מכיוון דרך הגישה, בתאום ובהסכמת בעל הבית.

ב. אני, שמואל צימט, ממשיך לערוך עדכונים בווייז עין המפרץ לפי הצורך. אפשר לפנות אלי אם יש צורך בתיקונים בתחום עריכת המפה של עין המפרץ. נייד 0523-967186. מייל zimetsam@gmail.com

צוות השילוט - אריה רז, שמואל צימט

הערה אישית לנושא המחסומים:

ראינו לאחרונה שמחסומים סגורים בכניסה לשכונות מעכבים תנועת רכב חירום, למרות השימוש ב-GPS. המחסומים הוכנסו במקור כאמצעי למנוע כניסת זרים ללא סיבה לשכונות מגורים וגם להפחית במהירת הנסיעה. אבל הם גם גורם מעכב בכניסת רכב חרום, כפי שהוכח במקרים טרגיים.

לידיעתכם, מפת התנועה בווייז כוללת, מלבד כבישים/שבילים וכתובות, גם מענה להגבלות התנועה. לדוגמא: רחובות ששולטו בשטח בתמרור "אין כניסה פרט לדיירי הרחוב" קיבלו הגדרה של "דרך פרטית!" הגדרה כזאת לא מאפשרת לאפליקציה לכוון תנועה רגילה דרך רחוב כזה... **זה מייתר את המחסומים.**

עוד התברר כי למרות החששות המוקדמים שעין המפרץ לא הפך לצומת לקיצורי דרך של נהגים זרים ליעדים באזור. רוב מוחלט של נפח התנועה בתחום שכונות המגורים נעשה ע"י תושבי קיבוץ. כך שאם יש תלונות על נסיעה במהירות מופרזת, מדובר בנהגים תושבי הקיבוץ חסרי מודעות, כפי שגם הוזכר בדיווח של אריה רז בעלון משבוע שעבר. המחסומים אינם מונעים נסיעה לא בטיחותית בתוך שכונות המגורים, מומלץ לבצע אכיפה באמצעים אחרים – **בהתאם אני מציע להנהלת קהילה:**

א. לאפשר מקום חניה מוסדר לרכבים במרחק סביר מבתי בעלי הרכבים. לא יעזור לנו להחליט על חניות בהיקף, כשמספר גדול של חברים מצביעים ברגליים את ההיפך מזה וחונים ליד ביתם ללא הסדרה, או אפילו תוך הפרעה לתנועה.

ב. לקבל החלטה על הורדת מהירות הנסיעה בתוך הקיבוץ בין 10-20 קמ"ש ולהשלים את פסי ההאטה כמתוכנן.

ג. להתחיל לאכוף את מהירות הנסיעה והחניות המותרות ע"י שילוב מעקב מצלמות. להגדיר את כללי האכיפה ואת סוגי הסנקציות לחריגים.

ד. **אני מציע לבטל את המחסומים לאור הנתונים שמסרתי להלן,** או לפחות לנסות להשאיר אותם פתוחים לתקופת ניסיון ארוכה ולהסתמך על הווייז שיעשה את העבודה.

שינוי ארגוני במשתלה

חברים וחברות יקרים.ות,

ברצוני לשתף אתכם בתהליך שינוי ארגוני במשתלת עין המפרץ.

במהלך השנים האחרונות הוחל בתהליך מעבר של המשתלה מענף קהילתי לעסק מניב. המהלך בוצע בהובלת **אילת פלור**, אשר השקיעה מאמצים רבים ומסירות גדולה.

לאחרונה הוחלט לבצע קפיצת מדרגה נוספת ולמנות מנהל.ת חדש.ה למשתלה, אשר עיקר מיקודו.ה יהיה הרחבת היקף הפעילות העסקי ת של המשתלה, על כל הנדרש, כולל פתיחה בשבתות. אילת תמשיך למלא תפקיד מוביל במשתלה, ולהוות ציר מרכזי בתפעול המשתלה, ושמירה על הקשר החם עם קהילת עין המפרץ.

מצורף קול קורא לניהול המשתלה.

בברכה,
אורון קושניר - מנהל העסקים

קול קורא: מנהל/ת משתלה

מטרת התפקיד:
ניהול המשתלה והובלתה לצמיחה כלכלית באמצעות הרחבת בסיס הלקוחות, ייזום שיתופי פעולה אסטרטגיים ומיקסום פוטנציאל המכירות במתחם ומחוצה לו.

תחומי אחריות וסמכויות:

- ניהול שוטף של המשתלה: אחריות על המלאי החי, הציוד והנראות של המתחם.
- הובלה וניהול של צוות עובדים.
- קשר מול ספקים, ביצוע הזמנות ובקרת איכות של הצמחייה הנכנסת.
- פיתוח עסקי ושיתופי פעולה.
- ניהול מערך המכירות והשיווק.
- בקרה עסקית ופיננסית.

דרישות התפקיד:

- ניסיון: לפחות 3 שנים בניהול, מכירות או פיתוח עסקי (יתרון משמעותי לניסיון מעולם הקמעונאות הירוקה או החקלאות).
- הפעלת המשתלה גם בשבתות
- כישורים מסחריים: יכולת בניהול משא ומתן, סגירת עסקאות ובניית תוכניות עבודה.
- השכלה: השכלה רלוונטית בתחומי האגרונומיה/גינון או מנהל עסקים/שיווק – יתרון משמעותי.

המעוניינים מתבקשים לפנות לטלי סגל, מנהלת משׁ״א עד לתאריך 3.5.26 -
masha@ein.co.il | 052-7476123

קיבוץ עין המפרץ משתתף בצערה
של מנהלת משׁ״א **טלי סגל**
עם פטירתה של אמה

פיונה סמברג ז״ל

תנחומים למשפחה
מכל בית עין המפרץ

ל"ג בעומר

לקראת ציון החג בשבוע הבא - מנהגי ל"ג בעומר לפי הא"ב

היום השלושים ושלושה לספירת העומר חל בי"ח אייר. מעין מועד קטן בו מפסיקים את האבלות שבימי ספירת העומר ונוהגים לשמוח. מקור החג אינו ברור. סוברים שהוא נקבע לזכר מעשה גבורה או מפנה לטובת כוחות בר-כוכבא במרד, או לזכר הפסקת המגפה שפשטה בין תלמידי רבי עקיבא והפילה חללים רבים. יש גם סברה שיום זה מציין את ראשית המרד הגדול ביהודה, בו הושאו משואות בכל רחבי הארץ להודיע על התחלת המרד. הסיבה שלא ניתן ליום שם הקשור בתוכנו מעיד, כנראה, שלא יכלו להכריז עליו ועל תכניו בפומבי מטעמי זהירות מן השלטונות העוינים. מתקופת האר"י הרב יצחק לוריא במאה ה-16 הודגש ל"ג בעומר כיום פטירת רבי שמעון בר יוחאי והילולה לזכרו.

אבלות בימי ספירת העומר - האבלות בימים אלה מקורה, כנראה, בתקופה החקלאית בה מצויים הגידולים החקלאיים בסכנת פגיעת רוחות השרב. לאחר חורבן המקדש נוסף הצער על ביטול מצוות הבאת קציר העומר למקדש, ולאחר כישלון מרד בר כוכבא נוסף בתקופה זו האבל על חללי המרד ועל כשלנו, עבור יהדות אשכנז נוסף האבל על רדיפה והשמדת קהילות יהודיות בזמן זה בתקופת מסעי הצלב.

ביצים צבועות - מנהג המבטא ניגוד לאבלות. (קהילות אשכנז)

בר כוכבא - הנהיג את יהודי ארץ ישראל במרד נגד רומא בשנים 132-135 לספירה. כישרונותיו היו בעיקר בתחום הצבאי ולא הרוחני, ורבי עקיבא וחכמים אחרים ראו אותו כמשיח. יש מקורות בחז"ל שמספרים על דבר גבורתו, ויש מקורות אחרים שמכנים אותו "בר כוזבא", בגלל שהכזיב.

הילולה לרבי שמעון בר יוחאי (רשב"י) במירון - לפי הרב יצחק לוריא ('האר"י') נפטר רשב"י בל"ג בעומר ויום פטירתו היה נחשב בעיני תלמידיו כיום שמחה, עילוי וגילוי סודות קבליים. המנהג לעלות לקבר רשב"י ביום זה חודש על-ידי האר"י ומאז נהוג בארץ ישראל לשמוח בריקודים, שירה והדלקת מדורות סמוך לקבר. בעדות מסוימות נהוג גם לשרוף בגדים וכלים במדורה, מנהג השנוי במחלוקת בין הפוסקים. הספרדים נוהגים להוליך ספר תורה בשירה וריקודים תחת חופה מצפת להר מירון, מקום קבורתו של רבי שמעון בר יוחאי.

חאלקה - המנהג לעשות תספורת ראשונה לבנים בני השלוש בבוקר ל"ג בעומר בקבר רשב"י במירון. מחליקים את כל שערות ראשיהם, חוץ מה"פאות" שנשארות. נהוג לשקול את קצוות השיער בזהב ולתרום את הכסף לצדקה.

חץ וקשת - מנהג לצאת לשדה עם חץ וקשת. הטעם למנהג בכתוב: "ללמד בני יהודה קשת" - ויש מפרשים שבל"ג בעומר תראה הקשת בצבע אחר והגאולה תבוא. טעם אחר מצוי באמירת חז"ל שבימי רשב"י לא נראתה קשת בשמיים כיוון שבכוחו היה להגן מפני הפורענות ולא נזקק העולם לאות הקשת. מראשית הציונות התפתחה מסורת לערוך בל"ג בעומר ימי ספורט, מחנאות וטיול.

חתונות - על פי ה"שולחן ערוך" לא נהגו להתחתן בימי ספירת העומר, בגין האבלות על מותם של תלמידי רבי עקיבא. ביום ל"ג בעומר נוהגים להפסיק את האבל הנהוג בזמן ספירת העומר ולקיים חתונות, כביטוי לשמחה.

יום פטירת משה - כדי להדגיש את הקשר בין משה רבנו לרשב״י, נקבע ז׳ באדר יום פטירת משה. זהו אותו יום בשבוע בו חל ל״ג בעומר - יום פטירת רשב״י.

מדורות - מנהג שמקורו בהילולת רשב״י במירון להדליק מדורות ולהרבות באור כיוון שיום פטירת רשב״י נחשב יום מרובה אור. המנהג להדליק מדורות רווח מראשית הציונות בכל רחבי הארץ.

עומר – על פי ספר ויקרא פרק כ״ג - בט״ז ניסן היה נהוג להניף עומר מן התבואה שנקצרה זה עתה. המנהג חודש בהתיישבות העובדת בימינו. מיום זה נהוגה ספירת העומר, ארבעים ותשעה ימים שהם שבעה שבועות תמימות, עד לחג השבועות. ביום השלושים ושלוש לספירת העומר חל ל״ג בעומר.

רבי עקיבא - בן הדור השלישי לתנאים חכמי המשנה, חי במאות ה 1-2 לספירה. הוא תמך בבר כוכבא ובמרד שהנהיג נגד הרומאים, ואף ראה בו את המשיח.

רבי שמעון בר יוחאי - תלמידו המובהק של רבי עקיבא ; על פי האגדה הוא הסתתר במערה בכפר פקיעין משך 13 שנה, ובתקופת מחבואיו חיבר את ספר הזוהר, ספר היסוד של הקבלה. הוא נפטר בתאריך י״ח באייר, שהוא יום ל״ג בעומר, ונקבר במרומות הר מירון.

תיקון - נקרא גם ״סדר ל״ג בעומר״. בקהילות שונות נהוג לקרוא פרקי זוהר ולשמוח כל הלילה.

תספורת - נוהגים להפסיק את האבל הנהוג משך ימי ספירת העומר והתספורת היא ביטוי לכך.

מְדוּרָה/ משה טבנקין

מְדוּרָה יְחִידָה בְּצַלְעוֹת הֶהָרִים
עֲזוּבָה מִכְּפָרִים, נִדָּחָה מֵעָרִים
מְדוּרָה מְהַבְהֶבֶת.
נֶאֱבָקָה עִם רוּחוֹת וּדְמוּיוֹת אֲשָׁפִים,
מִזֶּה רְשָׁפִים וְקוֹסְמָה וּבְכְשָׁפִים,
בְּלַהֲטֵי שַׁלְהֶבֶת.

מְדוּרָה יְחִידָה בְּצַלְעוֹת הֶהָרִים,
מוּל עֵמֶק אָפֵל וּרְקִיעֵי מְזָרִים
מְדוּרָה יְתוֹמָה
בֵּין סְלָעִים אֲפֵלִים נִלְפְּתָה בִּרְעָדָה
נִפְתְּלָה עִם צְלָלִים וְטָוְתָה לְבַדָּהּ
אֶת קוּרֵי חֲלוֹמָהּ

בית עין המפרץ אבל
עם לכתו של חברנו היקר

עוזי שפיר ז״ל

בתאריך 20.4.2026
ג׳ אייר תשפ״ו
תנחומים למשפחה

יהי זכרו ברוך

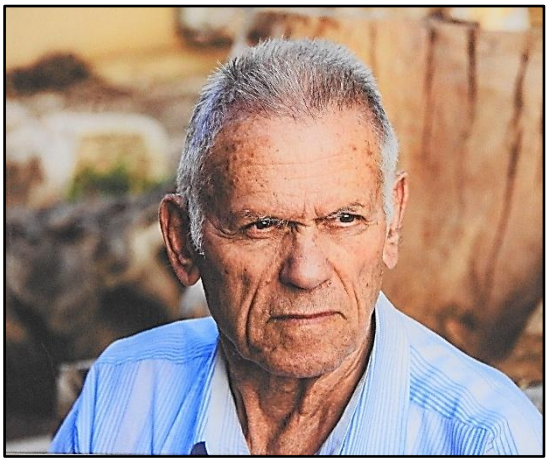

עוזי שפיר ז"ל - קורות חייו

עוזי נולד להוריו יהודית והנק (נחמיה) ב-28.12.1935 ברמת גן, אח בוגר לאיטה ולירמי. הוריו היו חברי הקבוצה השניה של מייסדי הקיבוץ, שהגיעה לבת גלים ב-1931. כדי לעזור לבני משפחה שעלו ארצה עזבו את הקיבוץ לתקופה קצרה, וחזרו כשעוזי היה בן חצי שנה. עוזי גדל בקבוצת תומר, מהקבוצות הראשונות של עין המפרץ. הוריו עזבו את הקיבוץ כמה פעמים מסיבות שונות, לכן התחנך לסירוגין בקיבוץ ובגבעתיים.

אביו היה מסגר – חרט, ועסק במקצוע זה גם בקיבוץ וגם מחוצה לו, בשנים בהן חיה המשפחה ברמת גן ובגבעתיים.

עוזי סיים י״ב במוסד החינוכי נעמן ומאז חי בעין המפרץ. לצבא התגייס ב 1954, והיה קצין הדרכה בפיקוד מרכז.

כשחזר הביתה עבד במוסך. ב-1960 יצא לשנת שירות בקיבוץ בית ניר, יחד עם חברי קבוצת 'זית', אבל אחרי כמה חודשים הקיבוץ ביקש ממנו לחזור למסגריה.

באותו הזמן התחיל הקשר של עוזי עם אמנה, שהיתה צעירה ממנו בכמה שנים. הוא חיכה בסבלנות שתסיים את הלימודים והם יצאו יחד לשנת שירות בקיבוץ גבולות, ובאותה השנה נישאו. שוב נקרא עוזי לחזור למוסך לפני תום שנת השירות, והמשיך לרכז את המוסך ואת המסגריה כשבע שנים. במקביל הדריך את קבוצת 'סנונית' בתנועת 'השומר הצעיר'.

כמילואימניק שירת במלחמת ששת הימים בתפקיד מ״מ מחלקת חי״ר בגדה המערבית.

ב 1972 התחיל ללמוד בטכניון הנדסה חקלאית במגמת מכונות, ואחרי שסיים היה מרכז המשק בעין המפרץ. במהלך לימודיו בטכניון פרצה מלחמת יום הכיפורים, ועוזי השתתף בה כקצין רכב בגדוד שריון 95 ברמת הגולן. חצי שנה ישב בקוניטרה, והקים מוסך בתוך הבסיס.

ב-1980 סיים את ריכוז המשק ועבר לעבוד בימא כרכז אחזקה, ולאחר 5 שנים בימא יצא לתפקיד בארגון עובדי הפלחה הארצי, במסגרתו הדריך ועזר לחקלאים ברחבי הארץ. תוך כדי עבודתו זו למד והשלים תואר בטכניון במנהל עסקים למהנדסים.

ב-1988 התחיל בתפקיד רכז ענפי השירות בקיבוץ, תפקיד אותו ניהל בנאמנות 8 שנים. לאחריו עבר לימאתון, שם ניהל את מחלקת הפיתוח וההנדסה, ובהמשך היה מהנדס המפעל והממונה על קשרי חוץ מקצועיים. בגיל 82 יצא לגמלאות.

כרכז השירותים פיתח מאד ושינה את דרך ההסתכלות של החברים על ענפי השירות בקיבוץ. היה לו תפקיד מרכזי בהפיכתם למרכזי אחריות עם תקנים מוגדרים וכלי ניהול עסקיים, והוא דאג לשתף את החברים הרבה מאד בנעשה בתחום ולהעביר אחריות לחברים בניהול צרכיהם כמידת האפשר. בסיום התפקיד כתבו לו רכזי הענפים דברי פרידה חמים, איך שבאלגנטיות ובהומור הצליח להוביל ולקדם את ענפי השירות, באופן מעשי ועניני מאד, והם ממליצים לו לעשות הסבה לעובד סוציאלי בזכות רגישותו הרבה לאנשים ויחסו הטוב אליהם.

בשנים הבאות, כחבר שיצא ממעגל העבודה, היה לו חשוב לדרוש מממלאי התפקידים השונים לשתף את הציבור כמה שיותר בנהלי קבלת ההחלטות ובנעשה בתחום הכלכלי והעסקי, וכתב על כך בעלון לא פעם.

לעוזי ולאמנה נולדו 4 ילדים: הילה, צור, איתן ואלינור. עוזי היה איש משפחה מסור ואוהב לאמנה ולילדיו, וסבא נהדר לנכדיו.

במשך שנותיו הרבות בקיבוץ לא הפסיק להתנדב ולשרת בתפקידים כלכליים וחברתיים רבים, ליזום ולהתעניין בנעשה סביבו. תמיד בשקט ובענייניות, מוכן לעזור איפה שצריך, מתוך מחשבה על האחר ודאגה לקהילה. כשלא היה מעבר נוח למרכז המסחרי של הקיבוץ, עוזי יזם והקים, יחד עם איתן בנו, גשר מעבר לתעלה ישר לתוך השטח המסחרי. כשראה שלחברים רבים אין מי שיתקן אופניים- פשוט התחיל לתקן אותם, ועשה זאת בהתנדבות לאורך שנים רבות.

הוא מעיד על עצמו, שינק משכבת המייסדים מסירות ואמונה בבית הקיבוצי – והמשיך בהן כל השנים.

עוזי היה איש עם לב גדול, שהתחלק בו עם הקרובים לו ועם קהילת עין המפרץ כולה. אכפתניק אמיתי, שראה חולשות ונקודות תורפה בקיבוץ – ותמיד היה לו אכפת וחשוב להשפיע על תיקונן ולעשות בעצמו כמיטב יכולתו לשם כך.

ב- 7 באוקטובר נרצח ירמי, אחיו הצעיר של עוזי, בקיבוץ ניר עוז. עוזי כתב לזכרו וסיים במילים של אלתרמן, שמצא בדף הפייסבוק של ירמי: "מתהלך לו אזרח ברחוב, ותפילה משפתיו קולחת: אם תיתן לי אלי דבר מה טוב, הריני מוכן לקחת". נראה לי, שהתפילה הפשוטה הזו מתאימה גם לעוזי עצמו...

אתכם אנחנו בעצב העמוק ובכאב על לכתו מאתנו, אמנה, הילה, צור, איתן ואלינור, בני זוגכם, הנכדים, המשפחה הרחבה והחברים. יהי זכרו ברוך!

כתבה: רחלי גזית

אמנה ספדה

עוזי שלי,

אני נפרדת ממך בכאב לב גדול, פשוט לא מאמינה. חשבתי שנחיה ביחד עוד הרבה שנים טובות.

היית בשבילי הכל, מלא חום ואהבה גדולה, ועשית בשבילי הכל בהתחשבות רבה. פתאום הכל נגמר בלי הכנה, ואתה תמיד בנית, תכננת וחשבת קדימה, אבל הפעם זה לא עזר.

בנינו יחד בית, גידלנו ילדים נהדרים שעמדו במבחן של החודש האחרון. החיים שלי לא יהיו אותו הדבר בלעדיך.

אתה תישאר איתי בדרכי החדשה, הלא ידועה, עם זיכרונות בכל פינה בבית שלנו.

אוהבת אותך תמיד.

הילדים ספדו

אבא שלנו הכי בעולם,
אנחנו עצובים וכואבים שצריך להיפרד ממך
ויש כל כך הרבה לספר עליך.
אבל הכי חשוב ומרגש אותנו
זה שאתה האבא שלנו!

היית בשבילנו בכל שעה ביום
דואג ואוהב ותמיד במקום
רגיש, סבלני, חכם ומוכשר
אבא הכי חמוד בעולם

תמיד אמרנו עליך שאתה ישר כמו סרגל – ישר מדי... ידעת לעשות כל דבר, לתקן ולשפץ. היית איש של רעיונות ופטנטים עם ידי זהב, אלוף העולם בתיקון אופניים לכל המשפחה, וגם לחברי קיבוץ.

ידענו, ראינו והרגשנו שאמא היא אהבת חייך. עשית הכל בשבילה, תמיד חשבת עליה ורצית שיהיה לה רק טוב. ידעת להגיד לה שאתה אוהב אותה, והקפדת לתת לה נשיקה כל יום.

תודה על האבא המדהים שהיית לנו. מבטיחים לך שנשמור על אמא שלנו אהובתך, אנחנו יודעים שזה הדבר הכי חשוב לך.

תנוח על משכבך בשלווה ובשלום.

אוהבים אותך וכבר מתגעגעים אליך,
אלינור, איתן, צור והילה

איטה אילת ספדה

עוזי - האח הגדול שלי.

הייתה לי תקווה שיתאושש, אבל דלקת הריאות הזאת תפסה אותו והפילה אותו חזק. לא מגיע לו, היה כל כך חיוני. בגיל 90 חגגנו לו וזה היה ממש תענוג לראות אותו, עירני ומלא חיות. בשבילי עוזי תמיד היה האח הגדול. כל השנים תמיד ידעתי - יש לי אח גדול ממני ב-10 שנים, בהחלט מושא להערצה. היו לנו מעט נקודות השקה בחיים. המשפחה שלנו שינתה צורה, פשטה צורה, כל אחד הלך לדרכו. כשחזרתי לקיבוץ מרמת גן בגיל 12 עוזי כבר היה בן 22, אחרי צבא וחבר עין המפרץ. הוא היה הכתובת עבורי.

ניצוצות של זיכרונות: עוזי ביקש ללכת לקורס קצינים וסורב בגלל שבר ישן ביד, מאז כיתה ג' כשנפל מעץ גבוה בחצר בית הספר ברמת גן. הוא הזמין את הרופא הצבאי שבחן אותו ל"הורדות" באותה יד. כשניצח אותו, איפשר לו ללכת לקורס. בגיל 35 עלה על אופנוע ונסע כל יום לטכניון ללמוד כדי להיות מהנדס. התחום הזה של המכניקה והעבודה בברזל ובתכנון אלו דברים שהוא ירש כנראה מאבא שלנו. תמיד מתקן ומשפצר, תמיד ממציא ומאלתר ותמיד מוכן לעזור בעניין. עוזי שהיה שחקן כדורגל נלהב, עוזי שניגן על קלרינט, עוזי שנשא את הכינוי המפואר "זמבה", ושביחד אפינו עוגיות שומשום במטבח של עין המפרץ, עוזי שבחדר שלו בשכונת הלורדים היו ספרי אנגלית עבים של אנגלית מקצועית בהם קרא, עוזי האח הגדול שלי.

מאז שבגרנו והקמנו משפחות והתפתחנו בכיוונים רבים ושונים, לא הרבינו להיפגש בשבילים. אני בכפר מסריק, הוא בעין המפרץ. כאילו נפרדו דרכינו, אבל הרגשתי שהיינו מאד קרובים. אני לא זוכרת הרבה מפגשים בחיי היום יום, אלא אם קבענו להיפגש. נפגשנו כשהוא לקח את אומנה על הקלנועית ושניהם הגיעו אלינו, או בעין המפרץ כשאנחנו באנו אליהם, או באירועים באחד הקיבוצים. כשההורים שלנו באו לחיות בכפר מסריק כהורים, דווקא אז המשפחה התלכדה קצת יותר. האירוע הטרגי של השבעה באוקטובר בו נרצח האח הצעיר שלנו ירמי בניר עוז הביא אותנו שוב להתקרב, להיות משענת אחד לשניה.

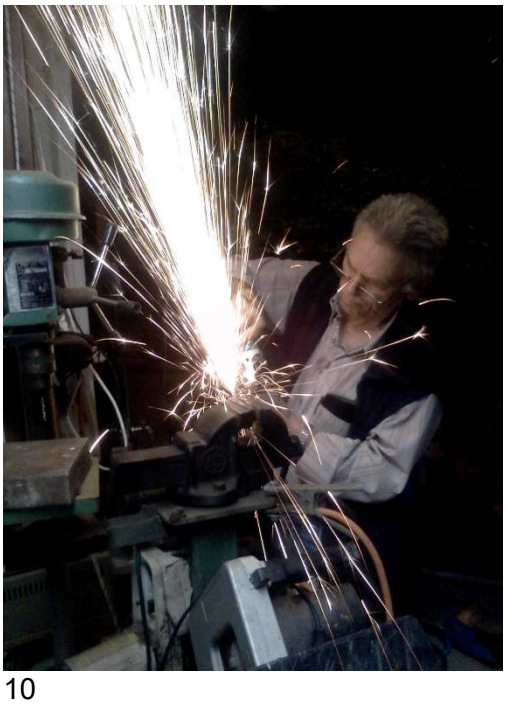

עוזי האח הגדול שלי עורר בי תמיד גאווה, ועכשיו מעורר המון געגוע ועצב על שלא הספקנו להיפרד.
אזכור אותך באהבה - עוזי האח הגדול שלי.

איטה אילת, כפר מסריק

הנכדים ספדו

סבא יקר שלנו,

איך אפשר לתאר אדם כמוך בכמה מילים? היה לך לב זהב, כזה שרק מחפש לעזור ואיך לתת מהידע והכישרון שלך לאחרים.

בצניעות ראית, ידעת ועשית הרבה. ידעת שאם האופנים הפוכות, הן מחכות רק לך שתתקן, ואם המשקפיים מתפרקות או שמשהו מתקלקל ישר פונים אליך.

היית הסבא הכי טוב שאפשר לבקש. זכינו לגדול לידך וליד סבתא, הייתם נוכחים בחיים שלנו עם המון חוויות, סיפורים וזיכרונות טובים. עכשיו אנחנו לא יודעים מה נעשה בלעדיך.

היתה לך זוגיות מעוררת השראה עם סבתא, השלמתם אחד את השניה. אנחנו כבר מתגעגעים, אבל מרגישים שאתה פה איתנו. מבטיחים לשמור על סבתא.

אוהבים אותך תמיד,

הנכדים.

אורית רווה סיפרה

עוזי איננו.

אני עדיין בהלם על ההודעה, שזה מוזר, כי שום דבר לא אמור להפתיע כשהאיש, בן תשעים, נפרד מן העולם. אבל אצלי עוזי תמיד היה, יהיה ויישאר צעיר ושובב. לא סתם התאים לו כל כך להיות אבא של צור.

נפגשנו לא מעט ועכשיו עם לכתו באופן פתאומי ומפתיע אני מנסה להיאחז בזיכרונות שיפים הם. צעיר אמרנו? גם אצן וגם מצחיקן. עוד רואה אותו בדמיוני, רץ במעגלים מסביב לבית קבוצת" צנובר" כדי לתפוס את צור שמקרקס ומתהולל לו ולהביאו למרפאת השיניים, ובדרך מתפוצץ מצחוק אך נחוש במטרה. איזה אבא...

בשנית נפגשנו בבית התינוקות. משם יחד גם איתן שלו וגם יוחאי שלי הצטופפו בחינוך המשותף. אנחנו היינו הורים בשישייה, ובגן אמירה (אלון) וגם לנו היה שם סוג של חינוך משותף בהשכבות. ואם חשבתם שזהו, אז חזרתי לגן וקבלתי את אלי, הלא היא אלינור ואיתה שוב את אבא עוזי. איזה כיף, מאותם האבות שאת כגננת וכמורה מברכת עליהם.

עוזי עם ידי הזהב, שידו בכל ויד כל בו, בעל הפתרונות לכל תסבוכת. מתייצב לכל קריאה שלי, עם תבונת ידים ועם ראש של מהנדס מהטכניון, שזה תמיד היה שילוב מוצלח ומנצח. איזה אבא... ותמיד בחיוך, חיוך רחב וטוב, כן, תמיד בטוב ובהסכמה ובתוספת בדיחה קטנה אם אפשר. איש לא גדול עם לב ענק.

ולפני שאסיים בחיבוק מנחם לאמנה האהובה, להילה, לצור שיגיע מקצה העולם, לאיתן, לאלי ולאיטה האחות, לפני שאנחם את כל הנכדים, אספר ספור קטן שתמיד צחקנו בעקבותיו כי ככה זה בפרידות, נזכרים.

בין עוזי ואמנה היתה זוגיות נהדרת וחלוקת תפקידים ברורה: הוא אחראי על זריקת הכביסה והיא על הבאתה הביתה מהקומונה, מגוהצת, מריחה ונקיה ישרות לארון. יום אחד התפנצ'רו האופנים של אמנה. היא לקחה את הכביסה הנקיה מהקומונה והשאירה אותה במשרדו של עוזי (בשבתו כמרכז משק במבנה הדואר של היום) והלכה לה. עוזי בא, ראה את הכביסה, לקח את הערימה המקופלת וזרק אותה למכבסה, כי זה היה תפקידו הקבוע - הוא זורק והיא לוקחת.

זהו. תמיד אראה אותך עוזי ואת דמותך ורוחך הצעירה, כי איש יקר היית, באמת. נוח על משכבך וימתקו לך רגבי אדמת עין המפרץ ויחבקוך.

אלי חלפון סיפר

בזמן האחרון אני מאבד אנשים יקרים שהכרתי כאשר הגעתי לקיבוץ. הלכו לעולמם – עוזי בן אשר, אמציה רייז, מאיר כץ, אברי הנדלר, אסף אמיר ואיתן גורן, הבן הראשון של הקיבוץ. החבר האחרון שאבדתי – ידידי עוזי שפיר.

לא אתמקד בקורות חייו, מעשיו, תחביביו ומעשי ההתנדבות שלו, משום שאת כל זה אתם מכירים. אתמקד בפן באישיותו אשר אפיין אותו והשפיע עלי עמוקות - עזרה שהושיט לי בלי הנד עפעף. מחווה זו הרשימה אותי עמוקות, ואני רוצה לחלוק עימכם חוויה זו.

לפני שנים נסענו נעה ואני לפריס, שהרי היא חייבת "להדפיס כרטיס עבודה" במוזיאונים של פריס ולבקר בתערוכות חדשות... חנינו בתחנת הרכבת בעכו ומשם לשדה התעופה. ערב פסח, אנחנו יושבים במסעדה, ועולה לי מחשבה בדבר הרכב החדש שחונה במגרש החנייה בעכו. כיוון שזה ערב חג וקרוב לוודאי שזו המכונית היחידה במגרש. הדאגה הולידה שיחת טלפון לעוזי שפיר ידידי. ידעתי שיש ביכולתו להתגבר על בעיות ולהביא את האוטו לחניה בקיבוץ. והבעיות היו רבות – ביתנו נעול, המפתחות הרזרביים של הרכב במגירה, קוד נעילה ופתיחה של האוטו ששכחתי למסור לו. בקיצור, כעבור שעתיים הוא מתקשר ומודיע - האוטו בחנייה בקיבוץ. שאלתי אם היו בעיות הוא ענה שהתגבר עליהן בעזרת חתנו, כלומר, לא רק הוא נרתם לעזרתי אלא רתם גם בן משפחה, הכל כדי לעזור לחבר אשר זקוק לעזרה. כאמור, מעשה זה הותיר בי הכרת תודה עמוקה, ומראה פן נוסף באישיותו המיוחדת.

תודה מקרב לב,
אליעזר חלפון

מועדון יום ג'

ביום שלישי, 5.5.2026, בשעה 18:00

ניפגש עם **אייל רייז**

מכאלה לתקווה

התחדשות מערכת החינוך בקהילת מטה אשר

מועצה אזורית מטה אשר

שם פרטי

שני | 4.5 | 11:00

95₪

הוותיקים מוזמנים -

"שם פרטי" היא קומדיה צרפתית מצליחה מאת מתיה דלאפור ואלכסנדר דה לה פאטאלייר, המופקת על ידי תיאטרון חיפה בשיתוף תיאטרון השעה הישראלי. ההצגה עוסקת בערב משפחתי שמשתבש כשהאב לעתיד חושף את השם המפתיע שבחר לתינוק. זוהי קומדיה שנונה, מצחיקה ונוגעת ללב.

להזמנת כרטיס בוואטסאפ: 052-3967085 - עירית דקל.

פוסט זיכרון, פוסט עצמאות

מצורפים קטעים שמהדהדים משהו מהמועדים האחרונים בלוח השנה הישראלי, כפי שבאו לביטוי אצלנו בקיבוץ:

שלום חברים יקרים, זאת זיו צרפתי בנאשר.

שירתי בחיל האוויר במערך הטכני באלקטרוניקה של F16 בסדיר. מרגע תחילת המלחמה ב-7/10 אני במילואים בטייסת שלי, עובדת על המטוסים כדי שיוכלו להמשיך בטיסות האין סופיות. אני משרתת כבר מעל 500 יום במילואים. הטקסט הזה נכתב כדי להשמיע את קולם ותחושותיהם של כל המילואימניקים שתורמים יום ולילה למדינה שלנו.

החיים שנעצרו

כבר שנתיים וחצי שהזמן שלנו נעצר וממשיך באותו הזמן. אנחנו שגויסנו באותו היום, ממשיכים להילחם עד עכשיו בלחימה שלא נגמרת, ונמצאים בלב הסערה.

הכל נשאר מאחור. הבית, המשפחה, החיים. אנו מאבדים את עצמנו ונשאבים. התחושה לפעמים היא שאת נעלמת, כולם אומנם רואים אותך אבל את לא נמצאת. העומס הכבד, המכביד על כל צעד שאת צועדת, משתדלת להשאיר חצי חיוך על הפנים שלא יראו שאני מתפרקת מבפנים. והראש. הראש נמצא במקומות אחרים, מתרכז ומעבד את כל מה שעבר- שכבר הכל נהיה קשה. שהמיכל שלי כבר מלא ומתחיל לזלוג. שאת מסתכלת במראה וכבר לא מזהה את עצמי.

אני כבר לא אותה אישה שהייתי, איבדתי אותה - את התמימות, את הצחוק, ההסתכלות על העולם. אף אחד לא מכין אותך למחיר שאת משלמת. תחושות ורגשות שמעולם לא הכרתי. תחושת האובדן, תחושת המעמסה. לחזור הביתה, גם אם זה רק ליום אחד ולהבין שהשתנתי שוב. שלא כולם כמוני בתוך סערה, מסתחררת ועפה באוויר. והקנאה לאנשים שבבית, שממשיכים או לפחות מנסים לחיות את החיים היא עצומה, והרצון לחזור לשגרה רק גדל מיום ליום.

אבל הפגישה כל פעם עם הבית היא קשה. את חוזרת תלושה מהמציאות, מנסה לגשש את הדרך חזרה, לענות על השאלות הקשות ששואלים אותך, להתעמת עם עצמך. לנסות לחזור לחיים שלך בין צו לצו. לשרוד את הנפילה חזרה לאזרחות ולהתחיל לאגור כוחות עד הסבב הבא, כשנגמר הכוח והלמה צף - למה עוד פעם? למה אני עוד פה...

אני עוצרת ונזכרת בתמונות של האנשים שפה מאחורי. בחברים שאבדנו שהיו חלק מהנוף שלנו, אלו שגדלו איתנו בבתי הילדים, שרצו איתנו בשבילים, שחלקו איתנו חלומות. חברים שהיו אמורים לעמוד כאן איתנו הערב, בבגדי לבן, ולחייך אל המחר.

אותם חברים שאבדנו לאורך השנים, בין אם הכרנו אותם או לא, ובין אם הם נפלו שנים לפני שתוכננו להגיע לעולם. הם עדיין חלק מאיתנו, חלק מקיבוצנו. הזיכרון והדרך שלהם הינה חלק בלתי נפרד מהעשייה והשליחות שלנו. אנחנו לא רק זוכרים אותם – אנחנו נושאים אותם איתנו.

בכל בוקר כשאנחנו קמים, בכל פעם שקוראים לנו להתגייס, ובכל רגע שאנחנו ממשיכים את חיינו, אנחנו יודעים שהמסירות שלנו לחיים כאן, במדינה הזאת, בבית הזה, היא הצוואה הלא כתובה שלהם. אנחנו ממשיכים להתקיים, לבנות ולצמוח. לא כי שכחנו, אלא כי הבנו שהחיים הם הניצחון הכי גדול. אנחנו בוחרים לחיות בשבילם, בשביל המשפחות שלהם שהפכו לחלק מהלב שלנו, ובשביל המדינה הזו שראתה אותם נותנים את הכל. אנחנו נמשיך להיות אלה שנלחמים על הבית הזה – כואבים, זוכרים, מתגעגעים אבל גם מלאי תקווה. אנחנו נהיה הידיים שחורשות והלבבות שמרפאים.

במותם ציוו לנו את החיים, יהי זכרם ברוך.

מקבילית המוחות - ספיישל שאגת הארי

תודה ל**צפריר וינון** ששעשעו את הקהל בערב יום העצמאות. הטקסט של ינון מודגש:

ברוכים הבאים לשעשוען מקבילית המוחות, והיום ראשון לשחק: ינון מלר! ינון, במה אתה עוסק?

סטודנט, מילואימניק ואין לי ממ"ד - אני יכול לצאת לנופש של המועצה?

נברר את העניין עם צוות צח"י מיד בתום התוכנית. לרשותך 3 דקות מעכשיו:

חיסלו אותו בתחילת המלחמה – **המלאי של הנייר טואלט.** נכון!

עולה ויורדת, מאוד מלחיצה - **המנגינה של הדלת האחורית במיני**. נכון!

לא יוצאים ממנו לפחות 10 דקות מהרגע שנכנסת אליו – **ויכוח עם אסף מאיר**. נכון!

גם כשלוחצים עליה בכל הכוח היא לא נפתחת – **מערכת הגיל הרך**. נכון!

שם נמצא האורניום – **ביואקולוגיה**. נכון!

חלק תפעולי במנגנון שמחזיק את כל המערכת – **וובה מהתשתיות**. נכון!

מתדלק באוויר – **י"בניק בפורים**. נכון!

החזירו אותו עשרות שנים לאחור – **המצב של תושבי הצפון**. נכון!

כששומעים את הצליל הזה נכנסים לחרדה – **קלאב קאר שמאיץ**. נכון!

יש השואפים להפיל אותו – **שי סט**. לא נכון, מס איזון.

מחשב בוחר את השמות שלהם – **השמות של הרחובות בקיבוץ**. נכון!

מסתתר מתחת לאדמה – **המתכון לקציצות חברים בחד"א**. נכון!

גורם לפגיעות בעורף – **איתי פרדו, הוא לוחץ ממש חזק**. נכון!

הנשק הסודי של צה"ל שבלעדיו אי אפשר לצאת למלחמה – **עופר גלייזר**. לא נכון, זיו צרפתי נגמר הזמן... ענית נכון על רוב השאלות. אתה זוכה בכניסה חופשית למתקן נפילה למים מחר בשעה 9:00 בהפנינג.

אה, פרימיום. אהבתי!

יום עצמאות שמח!

וגם - ניבה עומר בזזינסקי סיפרה בפייסבוק:

דברים שנשאתי בחטיבת הביניים "רעות" מול בנות ובני נוער נפלאים.

לין דפני, בת קיבוצי, צעירה יפהפייה, חובבת צילום, אסאי וגם אקסטרים. היא סיימה את לימודיה, עבדה, ויצאה עם **זיו פרנקל**, חברתה הטובה, לטיול אחרי צבא בדרום אמריקה. כשחזרה, התחילה את צעדיה הראשונים בעולם הדוגמנות, ובמקביל חלמה ללמוד עיצוב גרפי או עיצוב פנים — מתוך אהבה לאסתטיקה, ליופי, ליצירה.

ב־7 באוקטובר 2023 נסעה עם זיו למסיבת הנובה. הן רק רצו לרקוד ולחגוג את החיים. לין וזיו נספו באמבולנס המוות — ויישארו לנצח בנות 22.

סמל **עידן רז**, גם הוא בן קיבוצי, קיבל פטור משירות בשל מצבו הבריאותי. אבל הוא לא ויתר. הוא נאבק להיות לוחם בגולני, עבר טיפולים והגשים את החלום. ב־7 באוקטובר הסתערו עשרות מחבלים על מוצב פגה, סמוך לקיבוץ בארי, שבו שירת. עידן וחבריו ניהלו קרב עיקש, עם מעט תחמושת, מול אויב רב. כשהמחבלים הציתו את המוצב, הם קיבלו החלטה — לא להישרף ויצאו להסתער.

עידן ושלושה מחבריו נהרגו לאחר קרב ארוך ואמיץ. עידן, אוהד מושבע של הפועל תל אביב — יישאר לנצח בן 20.

סיון שדה רק חיכה להתגייס לסיירת צנחנים. עד אז עבד בגידולי השדה בקיבוצו, כפר מסריק. ב־6 בנובמבר 2024, לפנות ערב, יצא לפתוח את מערכת ההשקיה של שדות הברוקולי.

באותו זמן נורה מטח רקטות לעבר הגליל המערבי. עם הישמע האזעקה הוא עצר בצד הדרך ונכנס לתעלה כדי לתפוס מחסה. רקטה פגעה מטרים ספורים ממנו.

סיון נהרג מפגיעה ישירה. בן 18 בלבד.

מעל קברו, אביו אסף שלמד איתי מכיתה ו' הבטיח שהם ימשיכו לחייך כמה שיותר.

הזיכרון והגעגוע לליו, עידן, סיון ולשאר חללי צה"ל ונפגעי פעולות האיבה יישאר לנצח.

אבל העתיד... הוא נמצא בידיים שלכם. זה כבר לא רק זיכרון על מה שהיה. זה הופך להיות סיפור על המחויבות שלנו כקהילה, כחברה, כמדינה, להיות ראויים להם. וזו גם האחריות שלכם כדור העתיד. להיות דור שלא נשאר אדיש. כזה שרואה, שמרגיש, שפועל. דור שאוהב את החיים, מחויב אחד לשני ומשפיע.

כי לזכור את העבר זה חשוב, לחיות את ההווה זו בחירה, לבנות עתיד טוב יותר זו אחריות. והאחריות הזו עוברת אליכם.

לזכרם.

מועדון סבבא לגיל ה-3 מזמין את כולם ל:

מסע מוזיקלי חובק עולם עם דניאל קרוגלוב בפסנתר – מפגש מרגש של פסנתרן ויוצר וירטואוז עם המנגינות שנכנסו לנו ללב.

דניאל קרוגלוב, מגדולי המעבדים והפסנתרנים בישראל, מזמין אתכם לערב שכולו קסם, זיכרונות ורגש.

בתפריט המוזיקלי:

- פניני קלאסיקה: מיניאטורות פסנתר אהובות בביצועים מעוררי השראה.
- ניחוח ברודווי: רגעי השיא מתוך מחזות הזמר הגדולים של ניו יורק.
- קצה בטנגו: תשוקה ונוסטלגיה בכל צליל.
- קלאסיקות ג'אז: עיבודים מלטפים לסטנדרטים רולים מכל הזמנים.
- הבית היהודי: שירי ארץ ישראל הטובה והאהובה, לצד ניגוני יידיש מבית אבא.

בואו להתרגש, להיזכר, ובעיקר – לשיר יחד איתנו את השירים שעושים טוב על הנשמה. באדיבות "הפילהרמונית בכפר" שמארגנת מפגשים מוזיקליים ובזכות עמותת "זמן גליל מערבי".

ביום רביעי 6.5.26 במועדון לחבר

9:30 – קפה ומאפה, 10:00 – תחילת הקונצרט

כולם מוזמנים - צוות המועדון

הודעה מהתשתיות: הפסקת חשמל

שימו לב - ביום רביעי ה-6/05/26 בין 8:00-15:00 תתקיים הפסקת חשמל בכל הקיבוץ.

"שיר אחד בשבוע"

שִׁיר דְּוַי/ אסא ארנון

שְׁתֵּי יְשֻׁיּוֹת מִתְרוֹצְצוֹת הַיּוֹם
בְּאִישִׁיּוּתִי
הָאַחַת – חֲבֵרִית, צְלוּלָה, בְּרִיאָה וּבְעִקָּר נֶאֱמָנָה
מְתוּקָה כְּתִירוֹשׁ קַבֶּרְנֶה אַרְגָּמָנִי –
הָרֹאשׁ!
הַשְּׁנִיָּה – חֲרֵבָה, חוֹלָה, מוּכָה וּבְעִקָּר בּוֹגֶדֶנִית
הַגּוּף!
הַשְּׁתַּיִם חַיּוּ שָׁנִים רַבּוֹת בְּהַרְמוֹנְיָה
בְּשִׁתּוּף פְּעֻלָּה מֻפְלָא וְזוֹרֵם
עָזְרוּ לִי לָנוּעַ, לַעֲשׂוֹת, לִפְעֹל, לָעוּף
הָאַחַת פּוֹקֶדֶת, הַשְּׁנִיָּה נַעֲנֵית, לֹא נִפְרֶדֶת
לְעִתִּים, זוֹ הַשְּׁנִיָּה נִכְאֶבֶת
הָרֹאשׁוֹנָה מְנַחֶמֶת, תּוֹמֶכֶת, מִתְנַדֶּבֶת

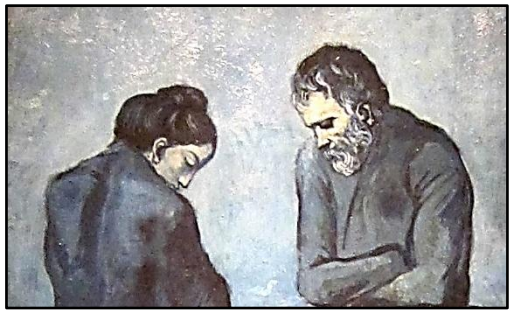

הַיּוֹם הַשְּׁתַּיִם בְּסִכְסוּךְ מְיַסֵּר
יְשׁוּת אַחַת טוֹבָה, נֶאֱמָנָה וּמְעוֹדֶדֶת
הַשְּׁנִיָּה הִתְהַפְּכָה וּבוֹגֶדֶת
הָרִאשׁוֹנָה – רֹאשִׁי
הַשְּׁנִיָּה – גּוּפִי
נִפְרְדוּ, הִטִּילוּנִי אַרְצָה מִיְּפִי הַמָּעוֹף
הָרֹאשׁ מִתְאַמֵּץ בְּכֵנוּת לַעֲזֹר
הַגּוּף בְּלַעַג אָדֹם מְדַמֵּם לוֹ
הַקָּטֶטֶר רוֹטֵט, מַכְאִיב וּפוֹגֵעַ
אוֹבְדַן הַשְּׁרִירִים מַחְלִישׁ, מְיַגֵּעַ
זֶהוּ פִּיצוּל אִישִׁיּוּת אֲמִתִּי
dissociative identity disorder
DID – שֶׁאֵינֶנּוּ יָדִיד
אֶלָּא אוֹיֵב מַר שֶׁל אָדָם
שֶׁהָיָה פַּעַם שָׁמוּר
וְהַיּוֹם הוּא גָּמוּר, וְסָעוּר וּפָעוּר וְשָׁבוּר,
נָטוּשׁ וְאָרוּר
וְ... אֵין מוֹשִׁיעַ

קול קורא פנימי לצוות גוונים ולקהילות גוונים - דרוש.ה מנהל.ת לביה"ס הקיבוצי "גוונים"

בית הספר "גוונים" הינו מוסד חינוכי ייחודי ברוח החינוך הקיבוצי, מחפש את המנהל.ת הבא.ה שיוביל.ו את הקהילה החינוכית שלנו לקומה הבאה. ביה"ס מונה כ- 600 תלמידים בכיתות א'-ו', מאמין בחינוך הוליסטי קהילתי **ומתנהל באופן שיתופי ומשתף.** ביה"ס מקדם ערכים של שיתוף, קהילתיות, ערבות הדדית, אחריות חברתית לצד מצוינות אקדמית.

אנו מחפשים איש/אשת חינוך בעלי מעוף, הרואים בניהול שליחות חברתית וקהילתית, ומסוגלים לשלב בין פדגוגיה חדשנית לבין ערכי הליבה של הקיבוץ והמרחב הכפרי. מנהל.ת המחויב.ת לתפיסת החינוך הקיבוצי.

מה אנחנו מחפשים?

מנהל.ת בעל.ת כישורים ותכונות אישיות:

- **תפיסת עולם של הכלה ויחס אישי:** הובלת מציאות חינוכית בה כל ילד וילדה מכלל יישובי הקהילה מרגישים שייכים. יכולת מוכחת ביצירת מענים מותאמים אישית (דיפרנציאליים) המאפשרים לכל תלמיד למצות את הפוטנציאל שלו. מנהל.ת אמפתי ומחויב לרווחת הילדים והצוות, עם אומץ ניהולי ושאר רוח.

- תפיסה שיתופית בניהול - תוך שילוב הצוות והנהלת הקיבוצים בשיח פדגוגי וניהולי.
- מנהיגות הממוקדת באדם: מנהל.ת שהיא קודם כל "אדם של אנשים". יכולת הקשבה, רגישות ודיאלוג פתוח עם צוות ההוראה, ההורים, התלמידים ומובילי החינוך בקיבוצים.
- גמישות ויצירתיות פדגוגית: חשיבה מחוץ לקופסה, יכולת להסתגל לשינויים באופן מהיר תוך יצירת סביבות למידה חדשניות המותאמות למציאות משתנה.
- פיתוח הון אנושי וצמיחה: דחיפה מתמדת להתפתחות מקצועית של צוות המורים. יצירת תרבות של למידת עמיתים, חקירה והתחדשות פדגוגית כחלק בלתי נפרד משגרת בית הספר. יכולת הובלת חינוכית - ערכית ויצירת חזון משותף.
- דגש על חינוך חברתי - ערכי - קהילתי ופיתוח חברת ילדים פעילה ומעורבת ברוח החינוך הקיבוצי.
- שאיפה למצוינות וניהול פרואקטיבי: יכולת לבנות ולתחזק סדירויות וארגון המהווים תשתית בטוחה לעשייה החינוכית. ניהול הצופה פני עתיד, המזהה אתגרים והזדמנויות מראש ופועל למימושם.
- כישורי ניהול ארגוני ותקציבי גבוהים.
- יכולת קבלת החלטות תחת לחץ ופתרון קונפליקטים.

דרישות התפקיד:

- הכשרה מתאימה לניהול במערכת החינוך – כפי שמופיע בחוזר מנכ"ל. תנאי הכרחי!!! לא ניתן לשקול מועמדות ללא עמידה בתנאי זה.
- היכרות עמוקה עם זרם החינוך הקיבוצי וערכיו – יתרון משמעותי.
- יכולת עבודה מול ממשקים מרובים ומורכבות דינמית (מועצה אזורית, משרד החינוך, קיבוצים)
- ניסיון ניהולי קודם בהובלת תהליכים פדגוגיים וארגוניים
- יכולת תקשורת ואסרטיביות עם הורים
- יכולת ליצירת אמון ושימורו בצוות ובקהילות השותפות
- יכולת לעמוד ביעדי משרד החינוך

למה להצטרף אלינו?

אנחנו מציעים הזדמנות להוביל מוסד חינוכי שורשי ואיכותי, הנהנה מצוות מסור, קהילת הורים מעורבת וסביבה טבעית וייחודית. מקום שבו ניתן להטביע חותם אישי ולעצב את דור העתיד של האזור והמדינה.

יש לזכור - צוות זה המונה נציגים משמת הקיבוצים היושבים בהנהלה הרחבה, הוא צוות ממליץ. ההחלטה תיפול בסופו של דבר במשרד החינוך ובמועצה.

קורות חיים יש לשלוח לדורית בקר למייל doritbecker52@gmail.com

עד יום רביעי 6.5.2026 בשעה 20:00.

נמלת האש/ חופית – תברואה ונראות החצר

עונת נמלת האש בפתח. להתחיל לפזר גרגרים פיתיון נגד נמלת האש מומלץ בכל גינה בבית. מומלץ לרכוש ולפזר גרגרים בשם גרנולר, אותם ניתן להשיג אצלנו במיני.

על מועד התחלת ההדברות לעונה זו תתקבל הודעה בהמשך.
במקביל יש לפזר גרגרים במשך כל העונה.

הרמוניה
רפואת שיניים ואסתטיקה

ניקוי פרימיום – White Boost

אנחנו כל הזמן חושבים איך להביא למטופלים שלנו את הטכנולוגיות המתקדמות והטובות ביותר, ותמיד עם יחס אישי, חם ומקצועי. לכן בחרנו להביא למרפאה את טכנולוגיית **AirFlow Dental Polishing System** — שיטת ניקוי מתקדמת, עדינה ונעימה יותר, ללא תחושת גירוד, המסירה ביעילות ביופילם, כתמים, אבן שן והצטברויות גם מאזורים שקשה להגיע אליהם.

למה ניקוי פרימיום AirFlow הוא הרבה יותר מניקוי שיניים רגיל:

- הסרת כתמי קפה, תה, תבלינים ועישון
- טיפול ב- Black Line
- תחזוקה מצוינת לשתלים ולקיבועים אורתודונטיים
- סיוע בשמירה על בריאות החניכיים
- תחושת ניקיון, רעננות וחיוך מבריק יותר

לפרטים נוספים נשמח לעמוד לרשותכם - צוות המרפאה - 052-6150967, 052-4028255

אפריל - נר זיכרון

ברמן שרה	נפטרה 24.5.1975	הולצמן רחל	נפטרה 26.5.1995
פלד שנקה	נפטרה 25.5.1980	כץ פנקה	נפטרה 2.5.1997
בלזבלג שמחה	נפטר 3.5.1982	שפר בנימין	נפטר 12.5.1997
גורן אידה	נפטרה 4.5.1984	לוי אריה	נפטר 23.5.1999
אייזיק אפרים (אבא של מרטה ואליסיה)	נפטר 4.5.1984	רוט רמה	נפטרה 18.5.2002
לוינסון ראובן	נפטר 24.5.1984	לויפגרבן מינה	נפטרה 19.5.2002
אילן צבי	נפטר 7.5.1985	קרויצר אדלה	נפטרה 21.5.2002
פרלמן אברהם	נפטר 12.5.1985	טוכמן גנקה	נפטרה 19.5.2005
ארי אילנה	נפטרה 20.5.1988	רוזנפלד תמר	נפטרה 16.5.2012
לבבי צבי	נפטר 22.5.1990	הלר חיים	נפטר 12.5.2017
קייטש ציפקה	נפטרה 25.5.1991	אשכול אמנון	נפטר 27.05.2022
ורדי רבקה	נפטרה 16.5.1992	בן אשר עוזיאל	נפטר 2.5.2024

יהי זכרם ברוך

ל"ג בעומר

בשנה הלא שגרתית הזאת, נחגוג את ל"ג בעומר בצורה קצת אחרת. בדרך כלל אנחנו מתייחסים לאש. השנה נתייחס למה שמסביב לה, לטבע.

ביום שני (4/5) ניפגש ב-17:00 להצגה קוצים, ניבים, קרניים.

הצגה נודדת בקיבוץ ומתאימה לכל המשפחה (מגילאי 4 ומעלה). קומדיה צבעונית, כיפית ומעשירה על עולמם הסודי של חיות הבר בישראל. ואחרי שנסיים לצחוק, נגיע לחדר האוכל לארוחת ערב. ומה לגבי מדורה? גם מדורה תהיה לנו אבל רק בשבוע הבא. פרטים נוספים בהמשך.

אחרי המלחמה- אומנים יוצרים בצל המלחמה

אירועי השבעה באוקטובר השפיעו על כולנו. משהו נסדק, נשבר, התרסק. משהו צמח. נוצר. מאז ה-7/10 רבים מאיתנו מנסים למצוא דרכים לבטא את מה שאין לו מילים. כאב, געגוע, זעם, תקווה - כל רגש מוצא לו צורה אחרת, ביטוי אחר.

התערוכה הזאת אוצרת בתוכה אומנויות שנוצרו בצל המלחמה. אומנים שמביעים באומנותם את מה שקשה להביע במילים (בין האומנים יש גם אומנים מקומיים מהקיבוץ).

מוזמנים לפתיחה שתתקיים ביום שישי, 15/05/26 בשעה 10:00 במשק החי הישן.
אוצרת התערוכה - עדה פלור

שבועות

טקס החג יתקיים בגן התומר ביום שישי ה-22/05. פרטים נוספים בהמשך.

אירועי תרבות בזמן שאגת הארי - זמן להגיד תודה

בזמן שאגת הארי עברנו יחד אירועים וחגים עם הרבה אתגרים, שינויים והתאמות תוך כדי תנועה.

רגע לפני שהכל התחיל, צוות חג האביב תכנן אירוע מיוחד בחדר האוכל. כשהבנו שלא נוכל לחגוג כמתוכנן, עשינו התאמות כדי לאפשר לכולם זמן להתאוררות ולמפגשים עם סדנאות לילדים, בית קפה ואפילו משחק אינטראקטיבי.

גם את אירועי יום הזיכרון שינינו שוב ושוב, בניסיון לאזן בין קהילה לביטחון. ואז הגיעה הפסקת האש שהביאה הקלה גדולה, אבל גם אתגר של זמן קצר מאוד להתארגנות. לצוות יום הזיכרון היה ברור שנקיים טקס פרונטלי, ובמאמץ מרשים והרבה עבודה הוקם טקס מכבד בתוך ימים ספורים.

את ערב יום העצמאות תכננו מראש, ושינינו שוב ושוב. עם הפסקת האש החלטנו לשמור על הפורמט החדש ולהוסיף טקס קצר – כי יש דברים שלא מוותרים עליהם.

למחרת התקיים ההפנינג. האמת, כשצוות ההפנינג הודיע שהוא רוצה לקיים את ההפנינג כרגיל לא חשבתי שזה אפשרי כשיש עוד שני אירועים במקביל שנוצרים בדקה ה-90. תומר פלג הציע את עזרתו והקל בכל מה שאפשר כדי שההפנינג הזה יצא לפועל, וכמו שאתם יודעים הוא אכן התרחש ובגדול.

תודה רבה לכל הצוותים שעשו השנה שמיניות באוויר:

צוות חג אביב - תמר סנדורי, סיון כהן, בת-יה שרון, קרן פלד

צוות יום הזיכרון - ענת קורן, אור פלג, עידו סנדורי וסיגל אופיר. לעופר שובל שתמיד נותן יד וללאיה אבוחצירה שהתנדבה לעזור עם המשלוחים.

צוות ערב יום העצמאות - עמר עמיר, כרמל טבצ'ניק, נועה גבע, צפריר פלג זיו צרפתי (שליוותה אותנו מרחוק) וזיו לוי

צוות ההפנינג - אריה רז, תמיר שחף, תומר פלג ולכל המתנדבים

ליפתח מתשתיות שעזר בכל מה שאפשר, לאילן קלברג ופאוזי על תליית הדגלים ואיסוף הכיסאות; לאלון פרטליס שתמיד מוכן לתת יד ולעופר גלייזר על תלית שרשראות הדגלים; לאורגד פרייזר שהכין עבורנו את כל מה שביקשנו למרות הזמן הקצר; לאלעד סלוק שתמך, כיוון ויעץ לאורך כל הדרך; ולרוית שחף שעזרה בסידורים ובהכנות להפנינג (אם במקרה שכחתי מישהו, מתנצלת ומודה מקרב לב).

ועוד מילה על הכוח שלכם, המתנדבים - במהלך היומיים האלו היו פעמיים שהיינו על סף יאוש ואתם, המתנדבים חיממתם לנו את הלב. בפעם הראשונה היינו צריכים להעביר 350 כיסאות בלי ציוד מתאים. בהתחלה זה נראה בלתי אפשרי, אבל לאט לאט הגיעו אנשים מכל הגילאים, ועל הכביש נוצרה שיירה של אנשים וכיסאות לבנים. תוך 30 דקות כל הכיסאות היו במקום.

בפעם השניה, אחרי ההפנינג הגיע הזמן להחזיר הכל למקום וכמות האנשים שבאה לעזור הייתה קטנה. דנה ואני נכנסנו לחדר האוכל והבנו שלבד לא נצליח לסדר אותו. שתי הודעות נשלחו במקומי ואחרי כמה דקות נפתחו הדלתות והעזרה הגיעה. כשסיימנו בעזרת המתנדבים לנקות את חדר האוכל יצאנו החוצה וגילינו שגם הדשא הגדול מסודר כמעט כולו. אני לא מציינת פה את כל שמות המתנדבים כי חוששת בטעות לפספס מישהו אבל רוצה שתדעו ששולחת לכם תודה אישית מכל הלב.

עבורי אלו היו ימים עמוסים ומתישים אבל גם מרגשים מאוד. לראות את הרוח הקהילתית, האכפתיות והרצון לעזור, זה מה שעושה את הקיבוץ שלנו למקום שכיף להיות חלק ממנו.

מזל טוב
ליובל ותמיר חיים
להולדת
הבן
אח ל**אריאל ויהלי**
מזל טוב לסבים **סימה וישראל**
מאחלים לכם שמחה ונחת
מכל בית עין המפרץ

מזל טוב
ללאה הלר
להולדת הנכדה
מיקה
בת ל**קרין וענר הלר**
אחות ל**טום**
ברכות חמות, בריאות ונחת
מכל בית עין המפרץ